

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria s[e]c[und]a: de timore dei. Ser. xvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. II. in quinquagesima. Sermo XVI

Tertius punitionis.

Quam effectus in quo declarat nobis potentie dei magnitudo dicitur creatio. Nam totus hunc mundum constat eius virtute esse factum. Ipse enim deus potentia sua cuncta creauit de nihilo: in quo admirari cogimur ineffabilem potentiam eius. Nam si oes presbiteri: oes viri docti: oes huius seculi sapientes: oes denique reges et principes terre: quotquot fuerunt usque in hanc horam: et quot sunt etiam et quot erunt usque ad consummationem mundi congregarentur insimul et deliberarent siue cõderent de nouo in esse: perducere unum minimum flosculum capiti: aut minimum vermiculum terre: aut pisciculum aqua: aut auiculum celi: profecto laboraret in vanum. Et quod est quod creauit omnia: quod fundauit terram: qui mari eam circumdedit: quod condidit celos: solem et lunam: et cuncta sidera quae sunt in eis: quod angelos et homines fecit ad beatitudinem ordinatos. Neque dei potentia. O magne deus tibi non immerito loquitur David in psalmo lxxviii. dicens: Potens es tu et veritas tua in circuitu tuo. Tu dominaris praeteritis maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas. Tui sunt celi: et tua est terra: orbem terre et plenitudinem eius tu fundasti: aquilonem et mare tu creasti. Secundus effectus in quo relucet potentia dei dei: conseruatio. Nam inquit Gregorius. Lucta in nihilum rediret nisi manus conditoris conseruare. Que verba pronuntur in terra a magistro dist. xxvii. ij. li. Et sicut creaturas in esse conseruat: ita cum vult illarum proprietates imutat. Ipsa equidem potentia dei diuisit mare rubrum in diuisiones. Exod. xiiii. c. Ipsa fuit quae tot signa ostendit populo iudaico in deserto. vt patet Exod. in capitulis sequentibus. Ipsa temperauit ignem vt non periret pueros positos in fornace babilonis. Dan. iij. c. Ipsa denique superna potentia dei quoscunque miraculosos effectus supernaturaliter est operata. Tertius effectus in quo declarat nobis magnitudo diuine potentie dicitur punitionis. Punivit semper equidem quum vo-

luit deus oes inimicos suos: et nullus vnquam inuentus est qui valuerit se ab illo defendere. Non angeli: non homines qui confidebant et gloriabantur in virtute sua. Et quis angelos malos de celo empyreo: et de illa deliriosa habitatio de puatos omni beatitudine exire fecit? Potentia dei. Quis a terrestri paradiso primos homines qui imperabant auibus celi: piscibus maris: et bestijs terre ad hac vallem labyrinthi eiecit? Potentia dei. Quis gigantes potentissimos et robustos submersit in aquis diluuii? Potentia dei. Quis tot reges et tyrannos: tot malos homines crudeles et impios: quot in mundo sepius fuerunt Sennacherib. pharao. Holofernes. Antiochus. Nero. Domitianus. Julianus. Antonius. Seuerus. Cesar. Pompeius. Hannibal. et reliquos exterminauit de terra? Potentia dei. Quis oes homines mundi stare cogit ante tribunal iudicantis ratione de suis operibus reddituros? Potentia dei. O miseri mortales: o munitissimi: o presumptuosi peccatores an confiditis in viribus vestris? An ignoratis quae magna sit potentia dei nostri: et cur illum preuenitis? Cur eius preceptum non obeditis? Cur eius monitionem non acquiescitis? Cur a peccatis quae sibi displicent non abstinetis? Vult muliamini (id est pe. s. epla. v. c) sub potenti manu dei vt vos exaltet: quum qui se humiliat exaltabit: et qui se exultat humiliabit. Ergo vt finis sit huius mundi id age reuolutus ad penitentiam cum plebe collaudet illum qui patet est penitentibus liberaliter indulgere: cedens hic gratiam: et in futuro gloria in qua viuunt et regnat deus: per infinita secula seculorum. Feria secunda post dominicam in quinquagesima de timore dei qui est efficacissima medicina ad conuertendum peccatores ad penitentiam. Sermo. xvi.

Omnis plebs

vt vidit dedit laudem deo. Luc. xviiij. hec verba scribuntur. Que dicta sunt in precedentibus mouere debent omnium hominum corda ad

Feria. II. in quinquagesima.

deū oipotētē vt illū timeāt ⁊ vereātur. Quā autē paucissimi sunt q̄ eius timorē hūc sanctū habeāt: iccirco in hoc sermone de ipso erim⁹ tractaturi. Ipse etenim deū optime laudat q̄ eū vt decet timet ac colit. Nā vbi timor est ibi ⁊ fuga mali siue peccati: q̄ vt dicit Augu. sup Job. x. c. Timor est fuga mali spūalis ne pdat homo qd amat. Ut igitur plenā de ipso habeamus noticiā tria principalia mysteria proponimus declaranda.

Primum dicitur ratio.

Secundū distinctio.

Tertium duratio.

¶ Cur deus qui summe bonus est ac totus suavis et dulcis timeri debeat et possit a nobis.

Capitulum. f.

¶ Primum mysteriū declarandū dicit ratio. In quo disputandum est cur deus timeri debeat. Nā videt quibusdam id nullo pacto conuenire: eo q̄ obiectū timoris est malū. Ut Aristot. ij. Rheto. Illa inquit timemus ex quibus nobis mala pueniunt. Sed deus est summū bonū a quo nō egrediunt nisi bona. Sicut Dionysius in li. de diui. no. ergo deus nō potest esse timoris obiectū: ⁊ per consequens nō erit timendus. Sed in contrariū est oīs scriptura que vt deū timeamus amplissime cōmendat ⁊ clamat. Unde Deus. xiiij. dei viuentis hec sunt verba ad Moysen. Cōgrega ad me populum vt audiāt sermones meos: ⁊ discant me timere omni tēpore. Et ibidē. vj. c. Dñm deū tuum timebis: ⁊ illi soli seruiēs. Et Josue. xxiij. Time deum ⁊ seruite illi corde perfecto. Et. f. Reg. ij. Time deū ⁊ seruite ei soli in veritate. Et Tobie. iij. Multa bona habebimus si timuerimus deū. Et Judith. xvj. Qui timet te magni erūt apud te per oīa. Et David ps. ij. Seruite dño in timore. Et ps. v. Adorabo ad templū sanctū tuum in timore tuo. Et ps. cxvij. Confige timore tuo carnes meas. Et sapiens Eccl. f. Timor dñi gloria et gloriario ⁊ leticia et corona exultationis. Et ibidē. Timēti

deum bene erit in extremis: ⁊ in die de functionis sue benedicef. Et iterum ibi. Initium sapiētie timor dñi. Et. ij. c. Fili accedens ad seruitutē dei sta in iusticia ⁊ timore. Et. cx. Gloria diuitum honoratorū et pauperū timor dei est. Et. xix. Da locum timori altissimi: q̄ omnia sapientia timor dei. Et. cxij. Nihil meli⁹ q̄ timor dei. Et. xxv. Beatus homo cui donatus est habere timorē dñi. Et Proverb. xij. Timor dñi fons vite vt declinet q̄s a ruina mortis. Et. cxiiij. Time deus fili mi ⁊ regem. Et Malach. f. Si ego dñs vbi est timor me⁹. Et Neemie v. Quare non in timore dñi dei nostri ambulatis. Et Viere. x. Non est similis tui dñe: magnus es tu et magnū nomē tuū in fortitudine: quis nō timebit te o rer gentiū. Et Malchee. vj. Salus erit timentibus nomen eius. Et. ij. Lxx. v. Scientes timorem dñi hoībus suades mus. Et xps Matth. x. Eum timeat qui habet potestātē animā ⁊ corpus perdere in gehennā. Et ppter hec omnia Iohā. Apoca. xiiij. ait: Audi alterū angelum volantē per mediū celū habentem euāgelium eternū vt euāgelizaret sedentibus sup terrā ⁊ super oēm gentē et tribum: ⁊ linguā ⁊ populū: dicens magna voce. Time deū et date illi honorem. Et his autoritatibus apparet q̄ deus est timendus. **¶** Et p solutione obiectio nis facte notādū est sicut Tho. ij. ij. q. xij. q̄ timor duplex obiectū habere potest. Quorū vnū est ipsum malū qd homo refugit. Aliud autē est illud a quo malum provenire potest. Primo modo deus qui est ipsa bonitas obiectū timoris esse nō potest. Secūdo autē modo potest esse obiectum timoris inquātum ab ipso vel p cōparationē ad ipsum nobis potest aliquid quod malū imminere. Ab ipso quidem potest imminere malū pene: qd nō est simpliciter malū sed sicut quid. Bonū autē simpliciter cū bonū dicitur in ordine ad finē. Malū autē impositat huius ordinis p̄uationē. Illud autē est malū simpliciter qd excludit ordinē ⁊ finē vltimo: qd est ma

lum culpe. malū autē pene est quidē malū in quātū priuat aliquod particula: riter: est tñ bonū simplr in quātū dependet ab ordine vltimi finis. per comparationē autē ad deū pōt nobis malū culpe puenire si ab eo separemur. Jō dicere possumus q̄ triplici rōne de merito sit timēdus a nobis et ab oibus hoibus.

Primo ratione separationis.

Secūdo ratione flagellationis.

Tertio ratione dānationis.

¶ Primo timēdus est de rōne separationis: q̄ ly ipse sit bonus: grāde tñ malū est ipsi aīe cū ppter suā culpā ab illo se parat: maius etenim malū est p culpā se parari a deo q̄ sine illa omnes atrocissimas penas sustinere. An̄ Ansel. in li. de similitudinibus ait: Si hic ceruerem pcti pudorē et ibi inferni horrorem et necessario vni eoz habere immergi: pū me in infernū mergerē q̄ in me pctm dimittere: mallē em̄ purus et innocēs gehennā intrare q̄ corde pollut et forde indut celestia regna tenere. hec ille. Et nimirū ita est q̄ omne dānū incōparabile est separationi ab ipso deo. Quō cōsiderans Dauid post cōmissionē pcti dicebat ps. xli. Suerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicit mihi quotidie vbi est deus tuus. Lognoscebat se q̄ppe a deo se paratū et dolebat: cōsiderabat dānū et tristabat: audiebat suā cōsciam sibi dicentē: Vbi est deus? Vbi fons oīs boni? Vbi qui te creauit vt sui participem in eterna gloria faceret. Et tūc amarissime flebat. Veu me q̄ pdidi illū? pdidi in quā q̄n p pctm ab illo discessi et me spōte sua puuaui. O flendū malū: o dolendū dānū pdidisse deū. O peccatrix: o vana creatura cur peccare non times q̄n certissima esse potes per peccatū puuari deo. Times perdere tpalia hec et eaduca bona: cur nō times perdere deū celi. Timendus est itaq̄ vt dictū est de ne p pctm aīa separetur ab illo. ¶ Secūdo timēdus est deus rōne flagellationis. Ipse equidē est qui et sepe et multipliciter propter pctā pctōres flagellat.

multa s̄q̄t ps. xxxij. Flagella pctōris. Ab illis autē nullus vt in superiori sermone tractatū est se defendere valet. Non valuit se defendere Sennacherib cum centū. lxxxv. milibus armatoz quando vna nocte angelus dñi oēs illos interemir: et filij ipsius Sennacherib iudicio dei percusserūt eū gladio et interfecerunt in templo: vt dicitur. Regū. xix. Nō valuit se defendere Antiochus cū omni potētate suo: quē supbia repletū ignē spirātes in iudeos man⁹ dei horribili plaga percussit et de curru cecidit. Isq̄ qui sibi videbatur etiā fluctibus maris imperare supra humanū modū supbia repletus: et montū altitudines in statera appendere humiliatus ad terrā in gestatorio portabat manifestā dei v̄tutē in semet ipso contestās ita vt de corpore impij vermes scaturirēt ac viuētes in doloubus carnes ei⁹ effluerēt: odore etiā illi⁹ et fetore exercitus grauaret: et qui paulo ante sidera celi cōtingere se arbitrabat eū nemo poterat ppter intolerantiā fetoris portare. In doloubus etiā suis dicebat. ij. Adachab. ix. Iustū est subdicum esse deo: et mortalem nō paria deo sentire. Igitur homicida et blasphem⁹ pessime percussus: et vt ipse alios tractauerat peregre in mōtibus miserabili obitu vita functus est. vt habet. ij. Adach. ix. Non valuit se defendere cōtra deū Herodes agrippa cui⁹ suis delictis. de quo refert Eusebius in. ij. Ecclē. historie li. et Josephus. ix. li. antiq̄tatū. q̄ cū regnasset tribus annis in imperio iudeoz venit Cesarea ciuitatē que pū Turris stratiōis appellabatur: vbi in honore Cesaris spectacula oibus edidit. Ad quā ciuitatem maxima nobiliū ciuiūq̄ multitudo cōuenerat. Scdā hō spectaculoz die indutus veste fulgēti mirabilī auro et argēto cōtexta: incipiēte die pcedit ad theatrum: vbi cū primos solis radios argētee vestis gremio suscepisset: repercussio splēdoris duplicatā spectatibus lucem fulgor metalli vibrātis effudit: ita vt in tūcibus pstringeret acie terroris aspes

Feria. II. in quinquagesima.

ctus: et per hoc plus aliqd de eo q̄ huma-
na natura est artifer arrogātia mēire:
tur. Illico ergo adulāris vulgi cōrepāt
voces honorem sonāres hinc atq; illinc
deū acclamāt. Post paululū hō mortife-
rā corde passionē suscipiēs et vehemen-
ter yreri dolore percussus cū festinatione
a suis ad regalia portaf: quos ip̄e respi-
ciēs dicebat: Ne ego vester de? ducoz
ad mortē. Post q̄ncq; hō dies nimio vē-
tris dolore confectus vira priuatus est.
Quid dicā de herode ascalonite? Quid
de diocletiano et maximiano? Quid de
domitiano? Quid de herode? Quid de
niq; de oibus p̄sumptuosīs et arrogātis
bus pctōibus quos dei manus humi-
liauit? Longū certe esset singulorū exem-
pla recēdere. Recurro nullus in seipso cō-
fidere d̄: nō in delitijs: nō in pulchritu-
dine: nō in fortitudine: nō in d̄tō: non
vicijs in quocūq; tēporali p̄sidio. Ab
oibus timēdus est de? q; p̄t oēs etiā
tēporaliter aspera disciplina castigare.
¶ Tertia rō quare timēdus est deus d̄
d̄natiois. Ip̄se nāq; vt dixim⁹ in su-
periorib⁹ d̄nabit iniquos eternis igni-
bus cruciādos. Et h̄ d̄natio iniquoꝝ
mala sit eis quos affligit: verunt̄ bo-
na est iniquarū prouenit a iusticia dei
ordinata ad malos puniēdos. Ideo vt
rationes p̄tactē bene cōcludunt deus
merito est a nobis timēdus.

¶ De multiplici timore et sufficiētia ei⁹
et qualiter p̄t hō in timore deficere aut
p̄ficere peccare vel mereri. Capm. ii.

Secundū mysteriū declarādū
dicat distinctio. Et em̄ collis-
gitur ex dictis magistri l. iij.
dist. xxxiij. triplex timor: pos-
test distingui.

Primus dicitur naturalis.

Secūdas dicitur virtuosus.

Tertius dicitur virtuosus.

¶ Primus timor d̄ naturalis q̄ oritur
ab ipsa natura: quo qlibet timet natu-
raliter quelibet contraria atq; noxia:
qui timor nō est meritorius nec demeri-
torius. Vt timor fuit in xpo. de quo d̄:

Matth. xvij. Lepit iesus parere et tede-
re et mestus esse. ¶ Scd̄s timor d̄ vitio-
sus: qui nascit a cōcupiscētia: et hoc du-
pliciter: q; aut a cōcupiscētia sui: aut a
cōcupiscētia suoz. Si a cōcupiscētia sui
d̄ timor: humanus. Si a cōcupiscētia
suoz vocat timor mūdānus. Timor hu-
manus est euz aliq; timet plus debito
corpori suo. Hoc phibet Mat. x. ex vbo
xpi di. Nolite timere eos qui occidunt
corpus. Et Job. xij. Qui amat aiām suā
perdet eā. Et sumit ibi aiā p̄ vitā: sicut
etiā sumit Mat. ij. et Job. x. et in ple-
risq; scripture sacre locis. Pro hoc timore
cohibēdo dicit Job. Chy. x. q. ij. c.
nolite timere. Nolite timere eos q̄ occi-
dūt corpus: ne forte p̄pter timorē mor-
tis nō libere dicatis q̄ audistis. Jō non
excusantur qui veritates quā predicare
tenentur tacēt timore deuicti. Nō excu-
satur Petrus qui tali timore negauit
d̄m xpm. Nō excusant deniq; qui pec-
cāt p̄pter timorē alicuius p̄sonalis nos-
cumēri: q; vt dicit Augu. libro de ciuitate
dei. et ponit. xxxij. q. v. c. ita ne. Por⁹
debet q; quelibet mala tolerare q̄ malo
cōsentire. Et de hoc d̄. xxxij. q. ij. c. lo-
thari⁹. Nec etiā occisores corporis sunt
timēdi cōtra iusticiā hoies impellētes.
Sunt de hoc exēpla martyū et virginū
alioꝝq; amicorū dei qui potius mortē
elegerūt q̄ negare ch̄istū aut facere cō-
tra bonos mores. Sic susanna passa est
potius falso crimine accusari cōdemna-
riq; ad mortem q̄ libidinoso senib⁹ in
adulterio cōsentire. vt habet Dan. iij.
Sic sancta illa vidua tpe Antiochi p̄t
elegit cū septē filijs quos ipsa ad mar-
tyrium monuit et induxit crudeliter v̄-
tam finire q̄ cōtra legē carnes mandu-
cate porcinas: sic Katharina: sic Lucia:
sic Cecilia: sic Agnes: sic relique tandem
v̄gines magis elegerūt ad mortē redē-
re q̄ a suo sp̄sō xpo vinētes discedere.
¶ Nequā et subdola excusatio eorū qui
mortaliter peccāt asserētes id facere p̄-
pter humanū timorē. Nunqd̄ cum de
adiutorio nō p̄t a volētib⁹ superari.

Eiusdem quippe nature cuius et nos sumus fuerat sancti et sancte in quibus manus timor loci non habuit. Est alius timor qui de mundanis que nascitur a concupiscentia suorum. Et est quasi aliquis nimis timet de rebus suis quo fit ut magis que velit perdere deum quam hec mundalia bona. Iste timor fuit in iudeis cum occiderunt christum. Dicebat enim ut scribit Job. xi. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient romani et tollent locum nostrum et gentem. Tertius timor dicitur virtuosus qui nascitur a gratia. Et si a gratia gratis data dicitur timor servilis. Si a gratia choata dicitur timor initialis. Si a gratia consummata dicitur timor filialis. Timor servilis est: ut ait Augustinus. cum propter timorem gehene homo abstinere a peccato. Et de hoc timore dicit dominus Bonus. dist. xxxiiij. iij. libri. quod est donum spiritus sancti: quod ut dicit Augustinus. quem allegat magister in littera. Bonus est timor servilis et utilis per quem fit paulatim consuetudo iusticie. Insuper sicut donum dei est noscere siue credere penas futuras pro eo quod est sibi quedam cordis illuminatio et directio sic donum dei est illas penas eternas refugere et timere pro eo quod ex tali dono est quedam cordis illuminatio et fluxus concupiscentialis restrictio: et in hoc quedam rectificatio. Sed posset aliquis contra hoc obijcere sic. Omne donum spiritus sancti potest stare cum spiritus sancto: quod spiritus sanctus non repugnat suis donis sed quando spiritus sanctus infunditur: tunc timor servilis expellitur: sicut dicit Augustinus. quem allegat magister in tertio. Ergo timor servilis non est donum spiritus sancti. Respondet dominus Bonus. quod dona spiritus sancti sunt in multiplici differetia. Quoddam namque donum est a spiritus sancto: sed non cum spiritus sancto: quod preparat ad spiritum salutis et tale donum est timor servilis. Quoddam donum est a spiritus sancto et cum spiritus sancto: quod per ipsum consecratur habitaculum spiritus sancti: sicut est donum charitatis. Quoddam vero est donum quod a spiritu sancto: et aliquando cum spiritus sancto: et aliquando

sine spiritus sancto: sicut donum quod est ad spiritus sancti manifestationem: et est ordinatum non solum ad propria: sed etiam ad alienam utilitatem sicut donum prophetie et donum scientie que aliquando in bonis: aliquando in malis reperiri habent. Cum ergo dicitur quod donum spiritus sancti comparatur secum spiritus sanctum: dicitur quod istud habet instantiam in secundo dono: quod ordinatur ad habitationem spiritus sancti: preparandas. Est alius timor proveniens a gratia inchoata qui dicitur initialis: qui est cum perfecta charitate: quod per hunc timorem timet puniri aliquis: et timet a deo separari quem iam amat: sed timor separationis principalior est. Alius est timor filialis qui est cum charitate perfecta quo quis cavet offensam patris celestis: sicut bonus filius etiam si sciret ex illa offensa nihil mali sibi accidere. Sed utinam homines mundano et humano timore postposito modicum de illo filiali timore tenerent. Sed vix mundo a scandalis: quod non est timor dei ante oculos hominum. ps. xiv. Non filialis: non initialis: non utriusque servilis. Perpetrant quippe mala letantes et gloriantes: ridentes: et parvipedentes terribilia iudicia dei. Quis autem hodie populi peccatores poterit nos offendere. Quid nobis mali aut nocumendi potest evenire. Et si quando audiunt peccatores comminantes iram et indignationem dei videtur eis audire in somnium aut fabulam. O fatuitas reprehensibilis: o presumptio detestabilis non timere deum. Nam in diluvio periere gigantes eo quod deum timeere noluerunt.

¶ De usu timoris qui est in patria: qui dicitur timor reverentialis. Capm. in.

¶ Tertium mysterium declarandum dicitur duratio. Et dicitur namque est si in patria ubi sancti vivunt in perpetua pace: quiete: securitate et leticia erit aliquis timor dei. Et hoc propter verba prophete dicitur. ps. xvij. Timor domini sanctus permanet in seculum seculi. Et omnis obiectio audienda est

Feria. III. in quinquagesima.

sententia di. Bon. q̄ pfata. xiiij. di. iij. li.
dicit: q̄ timoris est facere tria. videlicet
Penam vt fugiat.

Offensionem vt ipam caueat.

Maiestatē summā vt illi subiaceat:
exhibeat debitā reuerentiam.

Et fm̄ h̄ triplex est domi timoris dif-
ferētia. Unus timor est q̄ p̄ncipalr̄ re-
spicit penā: et iste est seruilis vt superi⁹
dictū est. **A**lius h̄o qui vnū oculū h̄z
ad penā h̄z tñ p̄ncipaliorē h̄z ad offen-
sam vitādā: et hic est initialis. **T**ertio
aut̄ qui vnus oculū h̄z respectu offense
vitandē: aliū respectu reuerētie exhibē-
de: et hic est filialis. Cuius et si vsus fit
in refugiēdo vt separet a deo: excellen-
tior: tñ et magis p̄cipuus vsus est in re-
uertēdo deū et in resiliēdo a summa ma-
iestate p̄ p̄pūā paruitatē. Et hic quidē
vsus fuit in xpo de quo d̄r̄ Esa. xij. Res-
quiescet sup̄ eū sp̄s timoris d̄ni. Et est
in sanctis angelis: et erit in oibus bea-
tis: qui etiā nominari potest timor re-
uerēcialis. Et quātū ad istū oculum et
vsus manet domū timoris in patria.
Quantū h̄o ad alios inferiores tollit:
q̄ isti cōpetunt ei fm̄ statū impfectio-
nis. Quia h̄o remanet ei vsus p̄ncipa-
lis: hinc est q̄ non dicitur euacuari: h̄z
magis perfici et saluari. hec Bon. Ergo
vt inquit ps. cxf. Beatus vir qui timet
d̄m. Quia timor d̄ni expellit peccatum.
Eccli. i. Et qui timent d̄m p̄parabunt
corda sua: et in p̄spectu illius sanctifica-
bunt animas suas. Eccli. ij. Et q̄ timet
deum faciet bona. Eccli. xv. Et vt Die-
ro. inquit in epistolis. Timor virtutis
custos est securitas ad lapsum facilis.
Ergo procuret vnusquisq̄ timere deū
vt sic illum collaudet et benedicat qui
timentibus se largitur in presenti gra-
tiam: et in futuro gloriā: in qua om-
nes sancti exhibebunt ei cum gaudio
timorem et reuerentiam per infinita se-
cula seculorum. Amen.

Feria tertia post d̄nicā in quinquage-
sima de ieiunio: ad quod penitētes de-
bent animari.

Sermo. xvij.

Qonuertimini
ad me in toto corde vt
storo: in ieiunio et fetu et
planctu. De ieiunio ad
peccatores verba sunt

ista originaliter Jobel. ij. Prope tā est
sancte quadragesime deuotissimū tem-
pus in quo sancta mater ecclesia cūctos
fideles inducit ad penitentiam horra-
turq̄ maxime vt cōmissas culpas ieiun-
nando abluant et expurgent. Geruntū
vt Hiero. dicit ad Palmachiū et Occa-
num. Quorū deus venter est cultū nos-
lunt amare ieiunium. Sunt nōnulli q̄
ieiunia spernūt: ieiunare nolūt: irridēt
ieiunātes: et q̄ his deterius est de ieiun-
nio falsa predicāt et loquunt: Aliunt etiā
ad nihil fore vtile ieiunū neq̄ deo gra-
tum stomachū affligere fame abstinē-
re q̄ a cibis quos de⁹ creauit ad vtēdū:
neq̄ sapientis est: aut boni viri esse d̄i-
cūt vt se fame macerando corpus velit
perimere ante tempus. Quapropter in
hoc sermone de ieiunij laudibus verba
facere arbitratus sum perutile ac neces-
sariū. Nā ad illud per os p̄phete Jobe-
lis inuitat nos spiritus sanctus: vt p̄s
in verbis premisis in thēmate. In quib-
us de ieiunio tria mysteria proponit
mus contemplanda.

Primum dicitur distinctio.

Secundū institutio.

Tertium cōmendatio.

De multiplici ieiunio: et quid est ieiun-
nium prout est pars penitētie siue act⁹
satisfactionis.

Capm. i.

Quoniam mysteriū cōreplandū
de ieiunio dicitur distinctio
Et enīz pōt colligi ex dictis
Alex. in. iij. volumine sum.

et Rich. in. iij. di. xv. triplex est ieiunū.

Primū dicitur naturale.

Secōm generale.

Tertium speciale.

Primū est ieiunū naturale cū q̄s h̄o
comedit de nocte nec mane cum statim
surgit de lecto: nec in loco aut tpe quo